część I – praktyczna

sobota, 7 lutego, godz. 20.00
w Węgajtach przy remizie:
widowisko *Ostatki, zapusty*
w wykonaniu zespołu Projektu
Terenowego Teatru „Węgajty"
i stażystów, inscenizacja: Wacław
Sobaszek

część II –badawcza

niedziela, 8 lutego, godz. 10.00 –
14.30 w ośrodku „Węgajty":
wystąpienia, pokazy dokumentacji
i dyskusja

fieldWORK
PROJECT
projekt terenowy

Koordynacja merytoryczna sesji i warsztatu: Wacław Sobaszek. Warsztat współprowadzą: Marijka Lubyantseva, Erdmute Sobaszek
Organizatorzy: Stowarzyszenie „Teatr Wiejski Węgajty" , Centrum Edukacji i Inicjatyw Kulturalnych w Olsztynie, Instytut Kultury Polskiej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, Środowiskowy Dom Samopomocy w Olsztynie
Biuro organizacyjne: 11-042 Jonkowo, wieś Węgajty 18, tel./fax (089)5129297, mail: teajty@free.art.pl

Ostatki, zapusty, karnawały

sesja praktyczno-badawcza
w ośrodku teatralnym
„Węgajty"
7, 8 lutego 2004

Karnawał, w jego najbardziej oryginalnej, nie sfałszowanej formie, można traktować jako źródło teatru. Można widzieć w nim pierwotną postać teatru, jak również inspirować się nim, poszukując nowych, aktualnych form teatralnych.

W wielu miejscach na świecie karnawał jest żywą tradycją. Nie jest bynajmniej reliktem, nie jest przedmiotem rekonstrukcji. Ma lokalną specyfikę, przeważnie miejską, i jest zjawiskiem o dużym zasięgu społecznym. Na sesji 7-8 lutego w teatrze „Węgajty" będziemy gościć świetnego znawcę takich form karnawału. Wojciech Dudzik, teatrolog, wykładowca Instytutu Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego, wcześniej Uniwersytetu w Tybindze, jest specjalistą w dziedzinie karnawału w Europie zachodniej. Wojciech Dudzik opowie o najbardziej frapujących centrach karnawału w Europie. Podzieli się również wrażeniami ze swej ostatniej podróży do Bułgarii.

Podczas sesji o karnawale mówić będzie również Trev Hill, lalkarz i reżyser ze Szkocji a także autor pracy doktorskiej o wyprawach terenowych Teatru Węgajty oraz Waldemar Czechowski, filmowiec, m.in. autor filmu *Śladami Stanisława Vincenza*, zajmujący się ostatnio dokumentacją karnawałów szwajcarskich. Spodziewany jest również przyjazd znanego już w Węgajtach i Olsztynie Vladimira Boceva, etnologa ze Skopje, który organizował w Macedonii międzynarodowe sympozjum nt. obrzędów maskowych.

*

Pomysł widowiska *Ostatki, zapusty* polega na przeniesieniu w przestrzeń miasta form teatru obrzędowego. Najpierw, w okresie grudnia i stycznia, robimy wyprawy kolędnicze do miejsc odległych, przygranicznych i górskich. Wtedy w warunkach przestrzeni wiejskiej, domowej, odradza się teatr o wielkiej energii. Robiąc widowisko zapustne, próbujemy ślady tej energii zaznaczyć w punktach miejskiej przestrzeni. Są to takie miejsca jak schronisko dla bezdomnych, centrum pielęgnacyjne, dom pomocy społecznej, szpital psychiatryczny, więzienie i inne.

Motywy muzyczne, choreograficzne i plastyczne pochodzą z różnych kultur, wyznań i religii, dlatego widowisko nazywamy synkretycznym.

Karnawałowy, zapustny czas to czas przeobrażenia, stare musi zamienić się w nowe. Przypominamy stare sceny, używamy maszkar zwierzęcych o wartości muzealnej, jak warmiński biały koń „Szemel" i koza. Ale w każdym roku, z pomocą młodych adeptów tworzymy też nowe maski i improwizacje.

W tym roku końcowy pokaz widowiska odbywa się w miejscu, gdzie odnalezione zostały maszkary Szemla i kozy, we wsi Węgajty. Wieś ta jest obszarem, gdzie podejmowane są nowe, ważne inicjatywy środowiskowe. Wspólne starania o rekultywację stawu, który zapisał się w pamięci jako sceneria „Sobótek", prace nad wybudowaniem pieca ceramicznego i warsztaty ceramiczne Izy Nowik i Sławomira Barańskiego, działania miejscowej grupy capoeiry.

Wacław Sobaszek